

ஒடுக்கப்பட்டோர் இலக்கியம் என்ற வகைமைக்குள் தொழிலாளர், கூலி விவசாயி, புலம்பெயர்ந்தோர், மற்றும் பெண்கள், தலித்துக்கள் முதலியோருடைய பிரச்சனைகள் குறித்த எழுத்துக்கள் அடங்கும். சென்ற பாடத்தில் பெண்ணியம் பற்றிப் பார்த்தோம். அது எப்படி ஒடுக்கப்பட்டோர் வழிச் சிந்தனை முறையோ அதுபோன்று தலித்தியம் என்பதும் அத்தகைய பண்பு கொண்டதேயாகும். பெண்ணியம், மனிதகுலத்தில், பால் வேறுபாடு எப்படிப் பல கொடுமைகளுக்கிரியதாக ஆகிறது என்பது பற்றிப் பேசுகிறது. தலித்தியம் என்பது சாதியப் படிநிலைகள் கொண்டு மனித சமூகம் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதன் அவலங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. பெண்ணியம் உலகளாவியது; ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக்குமேல் பல வடிவங்களில் - பல குரல்களில் பேசப்பட்டு வருவது. தலித்தியம், வருணாசிரம தருமம் வேரூன்றியுள்ள இந்தியப் பெருநாட்டில் பரவிக்கிடப்பது. இதற்கும் ஒரு நூற்றாண்டுக்கால வரலாறு கூறப்பட முடியும் என்றாலும், மிக அண்மைக் காலத்தில்தான், அது ஒரு கொள்கை வடிவமாகவும் போராட்டக் கருவியாகவும் ஆகியுள்ளது. இலக்கியத்திலும் தலித்து- தலித்தியப் பார்வை ஆழமாகவும் கூர்மையாகவும் இடம் பெற்று வருகிறது. எனவே, திறனாய்வு இதில் அக்கறை கொள்வது இயற்கையே.

5.1 தலித்தியம் - ஒரு விளக்கம்

அண்மைக்காலத்தில், சமூக - பண்பாட்டுத்தளத்தில் தோன்றியுள்ள தலித் எழுச்சி, கவனிக்கத்தக்க ஒன்றாக உள்ளது. பரவலாகவும் சற்று ஆழமாகவும் உரத்த குரலில் இது தன்னைக் காட்டி வருகிறது. 'தலித்' என்ற சொல் மராட்டியச் சொல். 'ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள்' என்பது இதன் பொருள். இது சாதியைக் குறிப்பதல்ல. ஆனால், இன்று, 'தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்' என்ற பொருளை இது உணர்த்துகிறது. பஞ்சமர், அட்டவணைச் சாதிகள் (Scheduled castes and tribes), அரிசனங்கள், ஆதி திராவிடர்கள் என்றெல்லாம் முன்னர் அழைக்கப்பட்டு வந்த (அரசு நிலையில் இன்றும் அப்படித்தான்) வகுப்பினர், அண்மைக்காலமாகத் 'தலித்துகள்' என்று அடையாளப்படுத்தப் படுகின்றனர். இன்று தலித் என்ற சொல், தாழ்த்தப்பட்ட சில சாதிகளின் ஒரு கூட்டுவடிவ இலச்சினையாகவும், சற்று விரிவான பொருளில் ஒரு பண்பாட்டு அரசியலின் அடையாளமாகவும் இருக்கின்றது. மேலும், இந்தச் சொல்லோடு, போராடுகிற ஒரு பண்பு, கூர்மையான ஒரு கருத்தாடல், ஒரு கலகக் குரல் என்ற பொருண்மைகளும் இணைந்துள்ளன. தலித் என்ற வழக்கு, குறிப்பிட்ட சில தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரைக் குறித்தாலும்,

இன்று சமூகச் சிந்தனையாளர்கள் பலரும் இந்தச் சொல்லை, சமூக விழிப்புணர்ச்சி பற்றிய சூழலில் பயன்படுத்துகின்றனர்.

5.1.1 தலித்திய வரலாறு

இந்திய தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் சூழலில், சமூகத்தின் பல மட்டங்களிலிருந்து எழுச்சியின் அசைவுகளும் அறிகுறிகளும் தோன்றின. அவற்றில் முக்கியமானது, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் எழுச்சியாகும். மராட்டிய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் அம்பேத்கர், தமிழகத்தைச் சேர்ந்த இரட்டை மலை சீனிவாசன், அயோத்திதாச பண்டிதர், எம்.சி. ராஜா முதலியோர் தலித்து எழுச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள்; அதுபற்றிய சிந்தனையையும் முன்வரைவுத் திட்டங்களையும் வகுத்துக் கொடுத்தவர்கள். கோயில் நுழைவுப் போராட்டங்கள் உள்ளிட்ட “ஒடுக்கப்பட்டோர் எழுச்சி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே ஏற்பட்டுவிட்டது என்றாலும், தொடர்ந்து விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் அவ்வப்போது தலைகாட்டியது என்றாலும், 1990 - களில்தான் தலித் எழுச்சி, குறிப்பிடத்தக்க உணர்வு நிலையாகவும் போராட்டப் பண்பாகவும் ஆகியது. 1991, 1992 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகள் அம்பேத்கர் நூற்றாண்டு விழா நடந்தது. இதனுடைய தூண்டுதல், தலித்தியத்திற்கு உந்து சக்தியாக இருந்தது. முக்கியமாக, ஜனநாயகம் என்பது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உண்மையான விடுதலையைத் தரவில்லை; இந்திய அரசியல் கட்சிகள் தங்களைப் பகடைக் காய்களாகவும், வாக்கு வங்கிகளாகவுமே (vote bank) பயன்படுத்துகின்றன என்ற உணர்வு தலித் மக்களை வெகுவாகப் பாதித்த சூழல். அது. எனவே தலித்தியம், ஒரு வேகத்தோடு எழுந்தது. முக்கியமாகச் சிந்தனையாளர்களையும் இலக்கியம் மற்றும் பண்பாட்டுத் துறைகளில் ஈடுபட்டோரையும் இது அதிகமாகப் பாதித்தது. இதற்குமுன் பிரபலமடைந்திருந்த பெண்ணியத்தைவிடத் தலித்தியமே பரவலாகவும் கூர்மையாகவும் படைப்பிலக்கியத்திலும் மற்றும் பண்பாட்டுத் தளங்களிலும் தடம் பதித்திருக்கிறது.

.2 தலித்தியமும் இலக்கியமும்

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் (தலித்துகள்) பற்றிய குறிப்புகள் பழைய இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியத்திலும் பக்தி இலக்கியத்திலும் பிற்கால

இலக்கியங்களிலும் தலித்துகளின் வாழ்வும் பணியும் பேசப்படுகின்றன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் சமய மாற்றத்தினை எதிர்கொள்ளும் வகையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை மையப்படுத்திய 'பள்ளு இலக்கியம்' போன்றவையும் உருவாயின. இன்றைய இலக்கியத்திலும் அது பேசப்படுகிறது. தனி இலக்கிய வகையாகவும் அது உருப்பெற்றுத் தலித் இலக்கியம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கிறது.

5.2.1 பழைய இலக்கியங்களில் தலித்துகள்

தொல்காப்பியம் உள்ளிட்ட சங்கநூல்கள் உழைக்கும் மக்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகச் சித்திரிக்கின்றன. இழிசினன் (புறநானூறு, 82,287,289), இழிபிறப்பாளன், புலையன் (புறம்,360), புலைத்தி (புறம், 259,311) முதலிய சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. துடியெனும் இசைக்கருவியை இசைக்கிறவனைப் **புறநானூறு** (170) சித்திரிக்கின்றது.

'இழி பிறப்பாளன் கருங்கை சிவப்ப

வலி துரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுத்துடி.'

இந்தப் பாடலுக்கு அப்படியே பொருள் தருவது திறனாய்வாகாது. அவனுடைய கைகளைக் 'கருங்கை' என்று அடைகொடுத்துச் சொல்லுவதையும், கைகள் 'சிவப்ப' என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவதன் காரணத்தையும், 'துடி' என்ற இசைக்கருவிக்குக் கொடுக்கின்ற அடைமொழிக்குரிய அவசியத்தையும் சொல்லவேண்டும். அப்போதுதான் அது தலித்திய வாழ்க்கையைக் காட்டும் திறனாய்வாக ஆகமுடியும்.

பெரியபுராணத்தில் திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணர், திண்ணன், திருநாளைப் போவார் எனும் நந்தன் ஆகிய மாந்தர்கள் நாயன்மார்களாக வருகிறார்கள். இவர்களின் சித்திரங்கள் வரலாற்றுப் பின்புலங்களோடும் காரண காரியங்களோடும் ஆராயப்படுகின்ற போது, தலித்தியத் திறனாய்வின் பயன் சிறப்படையும். இப்படிப் பழைய இலக்கியங்கள் சிலவற்றில் 'இழிசினர்' அல்லது ஒடுக்கப்பட்டோர் வருகின்றனர். ஆனால் மிகவும் குறைவாகவே இடம் பெறுகின்றனர். பல இலக்கிய வகைமைகளில் இவர்கள் இடம் பெறுவதே இல்லை. ஏன் என்று தலித்தியத் திறனாய்வு கேள்வி கேட்டுப் பதில் சொல்ல வேண்டும். பிற்காலத்திய பள்ளு இலக்கியங்களில்தான், முதன் முறையாகத் தலித்துகள் (பள்ளர்)

தலைமை இடம் பெறுகின்றனர். ஆனால் இவர்களை அல்லது இவர்களின் உழைப்புகளைப் போற்றுவதற்காக இல்லை; அவர்கள் பெரிய பண்ணையார்களுக்கு விசுவாசமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற உட்குறிப்பு இவற்றிலே உண்டு. பள்ளு இலக்கியம் பற்றித் திறனாய்வாளர் கோ. கேசவன் கூறும் கருத்து தலித்தியத் திறனாய்வுக்கு முன்னோடியாக அமைகிறது.

5.2.2 இன்றைய இலக்கியங்களில் தலித்துகள்

தலித்து என்ற சொல்லை மையமாகக் கொண்டு, தலித்து பற்றிய கொள்கை உருவானது, தமிழில் 1990-களுக்குப் பிறகுதான். ஆனால் அதற்குப் பிறகுதான் தலித் இலக்கியம் தோன்றியது என்று சொல்வது பொருந்தாது. அந்தச் சொல் புதிதாக இருந்தாலும், அதே பொருண்மை நீண்டகாலமாக இருந்து வருவதுதான். அதுபோல், தலித் உணர்வு என்பதும் வெவ்வேறு வகைகளில் ஏற்கனவே இருந்து வருவதுதான்.

இன்றைய இலக்கியம் என்பதைப் பொறுத்த அளவில், டி. செல்வராஜ் எழுதிய 'மலரும் சருகும்' (1970) என்ற நாவல்தான் முதல் தலித் நாவல் என்று சொல்லப்படவேண்டும். நெல்லை வட்டாரத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்ட இந்த நாவல், தலித்துக்களை ஒரே தளத்தில் - ஒரே பரிமாணத்தில் - அல்லாமல், பல தளங்களில் பல பரிமாணங்களில் காட்டுகின்றது. கூலி விவசாயிகளாகவும் சிறு நிலவுடைமைக்கிழார்களாகவும் இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட பாமர மக்கள் எப்படித் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும், தங்கள் நிலங்களையும் தொழில்களையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் துன்பப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த நாவல், எதார்த்தமான உத்தியில் சித்திரிக்கின்றது. இவர்கள் மத்தியில் தோன்றிய ஒரு இளைஞன் சப்இன்ஸ்பெக்டராக ஆகிறான். ஆனால் அந்த அதிகாரமும் புதிய உறவுகளும் அவனைத் தன்னுடைய சக மனிதர்களுக்கு எதிராக நிறுத்துகின்றன. இன்னொருவன், ராணுவத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்று வருகிறவன்; தன்னுடைய மக்களின் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்காக உழைக்கிறான். இந்நாவலில் வருகிற ஒவ்வொரு பாத்திரமும், தலித்துகளின் மாறிவரும் வாழ்நிலைகளையும் உணர்வுகளையும் நடப்பியல் நிலையில் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

அடுத்து, ஈழத்தின் சூழலில் கே. டானியல் எழுதிய 'பஞ்சமர்' என்ற நாவலும் தலித்துக்களின் வாழ்க்கையை எதார்த்தமாகவும் போராட்டப் பண்போடும் சித்திரிக்கின்றது.

டி. செல்வராஜ், டேனியல், பூமணி - என்ற மூவரும் தலித்து இலக்கியத்தின் முன்னோடிகள், ஆனால் இவர்கள், சமூக மாற்றம் வேண்டுகிற புரட்சிகர மனப்பான்மை கொண்டவர்களாதலால் தங்கள் எழுத்துக்களை 'தலித்' எழுத்துக்கள் என்று அடையாளப்படுத்த விரும்புவதில்லை. மேலும் தலித்துகளின் சாதியடையாளத்தை முதன்மைப் படுத்தாமல் அவர்களை ஒரே நேரத்தில் தலித்துகளாகவும், உழைப்பாளிகளாகவும் பார்க்கின்ற பார்வை, இவ்வகை எழுத்தின் முக்கியமான பண்புகளில் ஒன்று. பூந்தர கணேசன் என்பவரின் **உப்பு வயல்** என்ற நாவலில் இந்தப் போக்கு முதன்மையாக உள்ளது. ஒரு தலித் பெண்ணின் வாழ்க்கை அனுபவங்களைச் சித்திரிக்கின்றது இந்த நாவல். அவள் ஒரு பெண்; ஒரு தலித்; உப்பளத் தொழிலாளி என்ற மூன்றும் ஒன்றாக இயங்குகிற ஒரு வடிவமாக அவள் விளங்குகிறாள். உண்மையுணர்வோடும் போராட்ட உணர்வோடும் கூடிய இந்த நாவல், தலித் நாவல் என்ற வகையில் புதியதொரு கோணத்தைச் சேர்ந்ததாகும். ராஜ் கவுதமன், பாமா, இமையம், சோ. தருமன், விழி.பா. இதய வேந்தன், அழகிய பெரியவன் ஆகியோரும், மாற்கு, சி. இராசநாயகம், பெருமாள் முருகன், சோலை சுந்தரப் பெருமாள், பஞ்சு முதலியோரும் தலித் வாழ்க்கைகளை மையமாகக் கொண்டு நல்ல பல புனைகதைகள் எழுதியுள்ளனர்.

சிறுகதைகள், புதினங்களன்றியும் தலித் சிந்தனையாளர்கள் பலர் கவிதைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்களிடமிருந்து மிகச்சிறந்த கவிதைகள் வந்துள்ளன. மதிவண்ணன், என். டி. ராஜ்குமார், உஞ்சைராஜன், பாமரன், இராச. முருகுபாண்டியன், பிரதிபா ஜெயச்சந்திரன், பாரதி வசந்தன் முதலிய பெயர்கள் இத்தகைய கவிஞர்களின் அணிக்கு அழகு சேர்க்கின்றன.

5.4 தலித்தியத் திறனாய்வு - வரையறைகள்

தலித்திய வழியிலான திறனாய்வு என்பது, நடைமுறையில் சமுதாயவியல் திறனாய்வேயாகும். இலக்கியத்தில் தலித்து மக்கள் எவ்வாறு சித்திரிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கையனுபவங்கள், உணர்வுகள், சிந்தனைகள், எதிர்வினைகள் முதலியவை எவ்வாறு சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளன என்று பார்ப்பது இதனுடைய பணி. இது ஒரு பொதுவான வரையறைதான். 'தலித்' என்பதை விதந்து (குறிப்பிட்டு) பிரத்தியேகமாகச் சொல்லுவதற்குரிய காரணத்தையும் புரிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். "தலித்துகளுக்கு பிரத்தியேகமான - வித்தியாசமான - வாழ்நிலைகள் உண்டு; வித்தியாசமான வரலாற்றுச் சூழல்கள்

உண்டு; தாழ்த்தப்படுதல், ஒடுக்கப்படுதல், தீண்டாமைக்கு ஆளாதல், பொருளாதார நிலையில் பிறரைச் சார்ந்திருத்தல் எனும் கொடிய நிலைகள் உண்டு"- என்ற கருதுகோள்கள் அல்லது முன்னோட்டமான கருத்தியல்கள் தலித்தியத் திறனாய்வுக்குச் சரியான பார்வையைத் தருபவையாகும். மேலும், சமூக வன்கொடுமைகளுக்கு எதிராக எழுச்சி பெறுதல் என்பது தலித்தியத் திறனாய்வின் அடிப்படையுணர்வாக அமைகிறது.

குறிப்பிட்ட வகுப்பினரின் வாழ்க்கையை - அதன் பிரச்சனைகளைச் - சொல்லுவதாக இருந்தாலும் அதனை, நேர் கோடாகப் பார்ப்பதை இது மறுக்கிறது. சாதியம், தீண்டாமை, என்பது தத்துவம் என்ற அடிப்படை மதவாதத்தோடு பிணைந்து கிடக்கிறது என்பதனைக் கருத்திற் கொண்டு, அத்தகையதொரு சூழலை மறுதலிப்பதாகவும், மாற்றுத் (alternative) தேடுவதாகவும் தலித்துக்களின் வாழ்க்கைச் சித்திரம் அமைய வேண்டும் என்று இத்திறனாய்வு கருதுகிறது. எனவே தலித் இலக்கியத்தை இயங்கியல் (dialectics) முறையில், முரண்பட்ட சக்திகளின் மோதலாகப்பார்க்க வேண்டும். இது, இந்தத் திறனாய்வின் அடிப்படையான பார்வைக் கோணமாகும்.

5.4.1 தலித் இலக்கியத்தின் பரிமாணங்களும் திறனாய்வும்

தலித் வாழ்க்கை நிலைகளையும் தலித் உணர்வுகளையும், அவர்களுடைய தனிச் சிறப்பான பண்பு நிலைகள் என்று கொள்வதும் இவ்வகை எழுத்தின் முக்கியமான பணியாகும். அமிழ்த்தப் பட்டுக் கிடக்கும் தலித் உள்ளிட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, ஒன்றோடு ஒன்றாயிணைந்த இரண்டு பக்கங்கள் உண்டு. ஒன்று- உழைப்பையே கூலியாகவும் வாழ்க்கையாகவும் கொண்டிருக்கிற அல்லது மிகச்சிறு நிலங்களுக்கு உரிமையாளர்களாக இருக்கின்ற அடித்தள வர்க்கம் என்ற நிலை. அடுத்து, வருணம் அல்லது சாதியம் என்ற முறையில் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டுத் தீண்டாமை முதலியவற்றின் பிடயில் இறுக்குண்டு கிடக்கும் நிலை. இவ்விரண்டும், பொருளாதார-சமூகத் தளங்களில் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றவை. தலித் இலக்கியத்தின் முக்கியமான பரிமாணங்களாக இவை விளங்குகின்றன.

தலித்தியத்தின் இன்னொரு முக்கியமான பகுதி, தலித்தியப் பெண்கள் பற்றியது. தலித் என்ற முறையிலும் பெண் என்ற நிலையிலும்- இரண்டு பக்கங்களிலும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நிலை பற்றியது தலித்தியப் பெண்ணியம். சாதிய முறையிலான

அடக்கு முறைகளின் ஒரு அடையாளமாக உயர்சாதிக்காரர்களால், தலித் பெண்கள் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். காவல் துறையும் நீதி மன்றங்களும் கூட இத்தகைய பெண்கள் மீது பரிவோ நியாய உணர்வோ கொள்வதில்லை என்பது இன்னொரு அவலம்.

தலித்திய இலக்கியத்தில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய கலையியல் பரிமாணம் ஒன்று உண்டு. அது, அவர்களின் சொல்வழக்கும் மொழி நடையும் பற்றியது. பிராமணர்கள் தங்கள் மொழிவழக்கைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறார்கள். வாழ்க்கை நடைமுறைகள், புழங்குகிற பொருள்கள், பிற பிற சூழ்நிலைகள் காரணமாகத் தலித் மக்களிடம், தனிப்பட்ட சில மொழி வழக்குகள் காணப்படுகின்றன. உயர் சாதி மக்கள். அதனை இழிவழக்கு என்று கருதுதல் கூடும். ஆனால் அந்த மொழியில் உயிர்ப்பும் எதார்த்தமும் உண்டு. திறனாய்வு, இத்தகைய சொல்வழக்குகளையும் மொழி நடையையும் ஆழ்ந்து கவனித்து அதன் அழகையும் பயனையும் கண்டறிந்து சொல்ல வேண்டும். அதேபோது இந்த மொழிவழக்கு, சூழ்நிலைகளையும் காலங்களையும் பொறுத்து மாறுதல் அடையக் கூடியதே என்பதையும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

5.4.2 தலித்தியத் திறனாய்வின் சில பிரச்சனைகள்

தலித் இலக்கியமும் அதன் திறனாய்வும் சந்திக்கின்ற ஒரு முக்கியமான கேள்வி, தலித் இலக்கியம், யாரால் எழுதப்படுவது என்பதாகும். தலித்துக்கள் பற்றித் தலித் எழுதுவதே தலித் இலக்கியம் என்றொரு கருத்துநிலை- முக்கியமாக, ஒரு சில தலித் எழுத்தாளர்களால் முன் வைக்கப்படுகிறது. ஒரு தலித்து, தலித்துக்களின் வாழ்க்கை பற்றி நன்றாக அறிந்திருப்பது சாத்தியம் தான். ஆனால் மாறிவரும் சூழலில், இன்றைய தலித்துகளில் பலர், புதிய சூழ்நிலைகளால், பல புதிய பின்புலங்களோடு வாழ்கிறார்கள். மேலும், பிறப்பினாலேயே, ஒருவர், தன்னுடைய வர்க்கம், தன்னைச் சுற்றியிருப்போரின் தாழ்த்தப்பட்ட நிலை, தன்னுடைய வரலாற்றுப் பின்புலம் முதலியவற்றில் உணர்வும் சார்பும் பெற்றிருப்பார் என்பது நிச்சயமில்லை. இன்னொரு பக்கம் - வேறொரு சூழ்நிலையைச் சேர்ந்த ஒருவர், தலித்துக்களின் மேலோ, ஒடுக்கப்பட்ட பிறர் மேலோ, அனுதாபமும் அக்கறையும் கொண்டிருக்கக்கூடும் என்பதை மறுத்துவிடவும் முடியாது. எனவே சார்பு என்பது வெறுமனே பிறப்பின் அடிப்படையில் அமைவதல்ல.

மனிதநேயம் சார்ந்த கொள்கை, உண்மையின் மீதான அக்கறை போன்றவை, சார்பு நிலைகளைத் தீர்மானிக்கின்றன.

மேலும், குறிப்பிட்ட ஒன்றனை எழுதியவர் யார், அவருடைய சாதி என்ன, உட்சாதி என்ன என்பவற்றை வாசகரோ திறனாய்வாளரோ அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறாகும். அது இயலாததும் ஆகும். படைப்பும், அதனுள்ளிருக்கும் உண்மைகளுமே முக்கியம்.

தலித் இலக்கியத்தின் பிறப்பிடம் என்று அறியப்படுவது, மராத்திய மாநிலம், வளர்ப்பிடம் என்றறியப்படுவது, கர்நாடகம். பம்பாயில் 1958-இல் தலித் இலக்கியம்- பண்பாடு பற்றிய முதல் மாநாட்டில் ஒரு பிரகடனம் அறிவிக்கப்பட்டது. “ஒடுக்கப்பட்டோரால் எழுதப்பட்ட இலக்கியமும் ஒடுக்கப்பட்டோர் பற்றி மற்றோரால் எழுதப்பட்ட இலக்கியமும் தலித் இலக்கியம் எனும் தனியடையாளத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது” தலித்தியத் திறனாய்வுக்கு இது ஒரு வரைகோடு தருகிறது.

மேலும், யார் எழுதுகிறார்கள் என்பதை விட, யாருடைய வாழ்க்கை, எவ்வாறு தரப்படுகிறது என்று பார்ப்பது தான் சரியான கண்ணோட்டமாகும்; சரியான திறனாய்வாகும்.

5.4 தலித்தியத் திறனாய்வு - வரையறைகள்

தலித்திய வழியிலான திறனாய்வு என்பது, நடைமுறையில் சமுதாயவியல் திறனாய்வேயாகும். இலக்கியத்தில் தலித்து மக்கள் எவ்வாறு சித்திரிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கையனுபவங்கள், உணர்வுகள், சிந்தனைகள், எதிர்வினைகள் முதலியவை எவ்வாறு சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளன என்று பார்ப்பது இதனுடைய பணி. இது ஒரு பொதுவான வரையறைதான். 'தலித்' என்பதை விதந்து (குறிப்பிட்டு) பிரத்தியேகமாகச் சொல்லுவதற்குரிய காரணத்தையும் புரிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். "தலித்துகளுக்கு பிரத்தியேகமான - வித்தியாசமான - வாழ்நிலைகள் உண்டு; வித்தியாசமான வரலாற்றுச் சூழல்கள் உண்டு; தாழ்த்தப்படுதல், ஒடுக்கப்படுதல், தீண்டாமைக்கு ஆளாதல், பொருளாதார நிலையில் பிறரைச் சார்ந்திருத்தல் எனும் கொடிய நிலைகள் உண்டு"- என்ற கருதுகோள்கள் அல்லது முன்னோட்டமான கருத்தியல்கள் தலித்தியத் திறனாய்வுக்குச் சரியான பார்வையைத் தருபவையாகும். மேலும், சமூக வன்கொடுமைகளுக்கு எதிராக எழுச்சி பெறுதல் என்பது தலித்தியத் திறனாய்வின் அடிப்படையுணர்வாக அமைகிறது.

குறிப்பிட்ட வகுப்பினரின் வாழ்க்கையை - அதன் பிரச்சனைகளைச் - சொல்லுவதாக இருந்தாலும் அதனை, நேர் கோடாகப் பார்ப்பதை இது மறுக்கிறது. சாதியம், தீண்டாமை, என்பது தத்துவம் என்ற அடிப்படை மதவாதத்தோடு பிணைந்து கிடக்கிறது என்பதனைக் கருத்திற் கொண்டு, அத்தகையதொரு சூழலை மறுதலிப்பதாகவும், மாற்றுத் (alternative) தேடுவதாகவும் தலித்துக்களின் வாழ்க்கைச் சித்திரம் அமைய வேண்டும் என்று இத்திறனாய்வு கருதுகிறது. எனவே தலித் இலக்கியத்தை இயங்கியல் (dialectics) முறையில், முரண்பட்ட சக்திகளின் மோதலாகப்பார்க்க வேண்டும். இது, இந்தத் திறனாய்வின் அடிப்படையான பார்வைக் கோணமாகும்.

5.4.1 தலித் இலக்கியத்தின் பரிமாணங்களும் திறனாய்வும்

தலித் வாழ்க்கை நிலைகளையும் தலித் உணர்வுகளையும், அவர்களுடைய தனிச் சிறப்பான பண்பு நிலைகள் என்று கொள்வதும் இவ்வகை எழுத்தின் முக்கியமான பணியாகும். அமிழ்த்தப் பட்டுக் கிடக்கும் தலித் உள்ளிட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, ஒன்றோடு ஒன்றாயிணைந்த இரண்டு பக்கங்கள்

உண்டு. ஒன்று- உழைப்பையே கூலியாகவும் வாழ்க்கையாகவும் கொண்டிருக்கிற அல்லது மிகச்சிறு நிலங்களுக்கு உரிமையாளர்களாக இருக்கின்ற அடித்தள வர்க்கம் என்ற நிலை. அடுத்து, வருணம் அல்லது சாதியம் என்ற முறையில் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டுத் தீண்டாமை முதலியவற்றின் பிடியில் இறுக்குண்டு கிடக்கும் நிலை. இவ்விரண்டும், பொருளாதார-சமூகத் தளங்களில் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றவை. தலித் இலக்கியத்தின் முக்கியமான பரிமாணங்களாக இவை விளங்குகின்றன.

தலித்தியத்தின் இன்னொரு முக்கியமான பகுதி, தலித்தியப் பெண்கள் பற்றியது. தலித் என்ற முறையிலும் பெண் என்ற நிலையிலும்- இரண்டு பக்கங்களிலும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நிலை பற்றியது தலித்தியப் பெண்ணியம். சாதிய முறையிலான அடக்கு முறைகளின் ஒரு அடையாளமாக உயர்சாதிக்காரர்களால், தலித் பெண்கள் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். காவல் துறையும் நீதி மன்றங்களும் கூட இத்தகைய பெண்கள் மீது பரிவோ நியாய உணர்வோ கொள்வதில்லை என்பது இன்னொரு அவலம்.

தலித்திய இலக்கியத்தில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய கலையியல் பரிமாணம் ஒன்று உண்டு. அது, அவர்களின் சொல்வழக்கும் மொழி நடையும் பற்றியது. பிராமணர்கள் தங்கள் மொழிவழக்கைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறார்கள். வாழ்க்கை நடைமுறைகள், புழங்குகிற பொருள்கள், பிற பிற சூழ்நிலைகள் காரணமாகத் தலித் மக்களிடம், தனிப்பட்ட சில மொழி வழக்குகள் காணப்படுகின்றன. உயர் சாதி மக்கள். அதனை இழிவழக்கு என்று கருதுதல் கூடும். ஆனால் அந்த மொழியில் உயிர்ப்பும் எதார்த்தமும் உண்டு. திறனாய்வு, இத்தகைய சொல்வழக்குகளையும் மொழி நடையையும் ஆழ்ந்து கவனித்து அதன் அழகையும் பயனையும் கண்டறிந்து சொல்ல வேண்டும். அதேபோது இந்த மொழிவழக்கு, சூழ்நிலைகளையும் காலங்களையும் பொறுத்து மாறுதல் அடையக் கூடியதே என்பதையும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

5.4.2 தலித்தியத் திறனாய்வின் சில பிரச்சனைகள்

தலித் இலக்கியமும் அதன் திறனாய்வும் சந்திக்கின்ற ஒரு முக்கியமான கேள்வி, தலித் இலக்கியம், யாரால் எழுதப்படுவது என்பதாகும். தலித்துக்கள் பற்றித் தலித் எழுதுவதே தலித்

இலக்கியம் என்றொரு கருத்துநிலை- முக்கியமாக, ஒரு சில தலித் எழுத்தாளர்களால் முன் வைக்கப்படுகிறது. ஒரு தலித்து, தலித்துக்களின் வாழ்க்கை பற்றி நன்றாக அறிந்திருப்பது சாத்தியம் தான். ஆனால் மாறிவரும் சூழலில், இன்றைய தலித்துகளில் பலர், புதிய சூழ்நிலைகளால், பல புதிய பின்புலங்களோடு வாழ்கிறார்கள். மேலும், பிறப்பினாலேயே, ஒருவர், தன்னுடைய வர்க்கம், தன்னைச் சுற்றியிருப்போரின் தாழ்த்தப்பட்ட நிலை, தன்னுடைய வரலாற்றுப் பின்புலம் முதலியவற்றில் உணர்வும் சார்பும் பெற்றிருப்பார் என்பது நிச்சயமில்லை. இன்னொரு பக்கம் - வேறொரு சூழ்நிலையைச் சேர்ந்த ஒருவர், தலித்துக்களின் மேலோ, ஒடுக்கப்பட்ட பிறர் மேலோ, அனுதாபமும் அக்கறையும் கொண்டிருக்கக்கூடும் என்பதை மறுத்துவிடவும் முடியாது. எனவே சார்பு என்பது வெறுமனே பிறப்பின் அடிப்படையில் அமைவதல்ல. மனிதநேயம் சார்ந்த கொள்கை, உண்மையின் மீதான அக்கறை போன்றவை, சார்பு நிலைகளைத் தீர்மானிக்கின்றன.

மேலும், குறிப்பிட்ட ஒன்றை எழுதியவர் யார், அவருடைய சாதி என்ன, உட்சாதி என்ன என்பவற்றை வாசகரோ திறனாய்வாளரோ அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறாகும். அது இயலாததும் ஆகும். படைப்பும், அதனுள்ளிருக்கும் உண்மைகளுமே முக்கியம்.

தலித் இலக்கியத்தின் பிறப்பிடம் என்று அறியப்படுவது, மராத்திய மாநிலம், வளர்ப்பிடம் என்றறியப்படுவது, கர்நாடகம். பம்பாயில் 1958-இல் தலித் இலக்கியம்- பண்பாடு பற்றிய முதல் மாநாட்டில் ஒரு பிரகடனம் அறிவிக்கப்பட்டது. “ஒடுக்கப்பட்டோரால் எழுதப்பட்ட இலக்கியமும் ஒடுக்கப்பட்டோர் பற்றி மற்றோரால் எழுதப்பட்ட இலக்கியமும் தலித் இலக்கியம் எனும் தனியடையாளத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது” தலித்தியத் திறனாய்வுக்கு இது ஒரு வரைகோடு தருகிறது.

மேலும், யார் எழுதுகிறார்கள் என்பதை விட, யாருடைய வாழ்க்கை, எவ்வாறு தரப்படுகிறது என்று பார்ப்பது தான் சரியான கண்ணோட்டமாகும்; சரியான திறனாய்வாகும்.